

Italija-Nemčija pravita: Gdansk ni vreden krvi

Berchstedgaden, Nemčija. — Nemški in italijanski ministri, ki zborujejo tukaj so si na jasnem, da bosta Nemčija in Italija 100 odstotno pomagali druga drugi v slučaju vojne, vendar so pa državni obeh držav prišli do prepričanja, da Gdansk, okrog katerega se danes ves svet vrti, ni vreden, da bi se radi njega prelilo kaj krvi.

Nemčija trdno pričakuje sicer, da bo Gdansk dan Nemčiji, vendar se bo to zgodilo brez vsakega prelivanja krvi. Sicer javnosti niso znane vse podrobnosti

te konference pri Hitlerju, vendar pa trdijo vsi, da je Mussolinijeva želja, da se reši gdansko vprašanje brez vojne, ker vsaka sila v tem kritičnem trenutku bi pomenila vojno, katere pa Italija ne mara in najbrže tudi Nemčija ne.

Oba diktatorja pričakujeta, da se bo Anglija naveličala tega nervoznega rožljanja z sabljami in bo dovolila Nemčiji, da razglasi Gdansk za svoje mesto oziroma, da se razglasijo stanovanjci Gdanske za nemške državljane, kar je isto.

Narodni delavski odbor je odločil, da je Ford kršil Wagnerjevo poslavo

Washington, D. C. — Narodni delavski odbor je odločil, da je Fordova avtna družba kršila gotove točke Wagnerjeve postavbe in imenovala postopanje družbe tozadevno kot nepošteno napram delavstvu. Šlo je radi odpustitve od dela 24 delavcev, katere mora zdaj družba sprejeti nazaj na delo in jim plačati vso mezdno od časa, ko so bili odslovljeni. Dalje je delavski odbor odločil, da se Ford Motor Co. prepove nadaljno šikaniranje

delavcev, ki spadajo k uniji CIO. Glani te unije so namreč razdajali okrožnice med delavce pred vrati tovarne, kar so jim kompanijski plačanci preprečili.

Obratno je pa Fordova kompanija izdajala razno literaturo, ki je bila naperjena direktno proti težnjam delavstva, da se organizira v svoje unije. Narodni delavski odbor je odločil, da je tako postopanje kompanije naravnost proti Wagnerjevi delavski postavi.

Rooseveltov pristaš priporoča Garnerja za bodočega predsednika

Washington, D. C. — Kongresnik Sam Rayburn, vodja večine v poslanski zbornici kongresa, je indorsiral podpredsednika Zed. držav, John Garnerja, za bodočega predsedniškega kandidata. Rayburn je znan, da je velik zagovornik novega deala in je podpiral vse Rooseveltove predloge. Rayburn pravi, da je Garner liberalen demokrat in ne konservativec, kot ga slikajo nekateri. Te Rayburnove besede se prav zlagajo z mnenjem Roosevelta, ki je rekel, da mora biti prihodnji predsedniški kandidat demokratske stranke liberalnega naziranja.

Mrtvec ob progi

Na progi NYC blizu 152. ceste so v soboto našli truplo nekega moškega, o katerem mislijo, da je bil zaposlen na vlaku, ki je vozil govejo živino. Pri sebi je imel listine, glaseče se na ime Howey iz St. Paul, Minn.

Zadušnica

Jutri ob devetih se bo brala v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pokojnim Johnom Beck. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

OHIJSKI SENATOR TAFT JE NA 3. MESTU KOT KANDIDAT

Princeton, N. J. — Zadnje poskusno glasovanje po deželi je pokazalo, da se je pomaknil senator Vandenberg iz Michigana na drugo mesto kot mogoči predsedniški kandidat republikanske stranke. Na prvem mestu je še vedno newyorški državni pravdnik in na tretjem mestu je ohijski senator Taft. Vandenberg se je v obeh republikancev zadnje čase zelo dvignil radi ne-

Država Ohio si je prihranila lep denar v tem letu, kot trdijo

Columbus, O. — Ohijska davčna liga naznanja, da je država Ohio prihranila v prvih šestih mesecih letošnjega leta na plačah \$708,878. Toliko več je država plačala prošlo leto v istem času svojim uslužbencem. Poročilo zelo hvali gubernerja Brickerja, ki da hrani na vseh straneh. Obenem pa davčna liga graja državno postavdajo, ki je zvišala nekatere plače v državnih institucijah, a je gubernier potem te predloge vetiral. Največ je prihranil gubernier pri cestnem oddelku in pa v likerskem oddelku.

Prenovljenje trgovine

Mr. Fred Jazbec, ki že dolgo let vodi mesarsko obrt na 222. cesti v Euclidu, kjer prijazno in pošteno streže svojim številnim odjemalcem, bo preselil mesarijo v svoje prostore takoj zraven, kjer je bila prej trgovina A & P. Mr. Jazbec bo imel v novih prostorih popolno zalogo grocerije, obenem pa mesnico kot doslej. Vogal bo pa oddal za kakšno drugo obrt. Fred zdaj te prostore renovira in izboljšava, da bo prodajalna res ena najlepših.

kaj važnih korakov v zadnjem zasedanju kongresa. Tako je bil Vandenberg, ki je zahteval ukinitve trgovske pogodbe med Zed. državami in Japonsko, zahteval je koristne spremembe v starostni pokojnini, preprečil je gradnjo floridskega prekopa in imel je tudi veliko besedo pri debati glede nevtalitetne postavbe Dewey ima še vedno za seboj republikansko mladino, Vandenberg pa starejše volivce.

Zanimive vesti iz slovenskih naselbin

V Buenos Aires, Argentina, je bil v pretepu ranjen Božidar Novak. Umril je v bolnišnici na posledicah zadobljenih ran.

V Buenos Airesu, Argentina imata restavracijo Tone Colja iz Rihemberga in Viktor Saksida iz Dornberga. Ko je bil restavrant poln gostov, se je stara stavba naenkrat zrušila. Ljudje so se še pravočasno rešili, lastnika restavrantu imata pa občutno škodo na pohištvu in opremljenosti.

V Springfieldu, Ill. je umrl John Peršina, star 80 let in rojen v Toplicah na Dolenjskem. Zapušča ženo, sina in dve hčeri.

V Chicagu, Ill. je umrla, komaj 19 letna Berta Hovanšek, ki je bila rojena v Conemaugh, Pa. Zapušča očeta, dve sestri in tri brate.

V Windsor Hts., W. Va. se je morala podvreči operaciji Mary Kolenc.

V Aliquippa, Pa. je došel iz stare domovine Frank Bricelj iz Dobrunj pri Ljubljani.

V Akronu, O. se nahaja na bolniški postelji že šest mesecev Mary Pucelj.

V Pueblu, Colo. je umrl John Roje, star 76 let, doma iz Žumberka na Dolenjskem. V Ameriki je živel 47 let. Tu zapuša ženo, 3 sinove in 5 hčera. Tu je tudi umrl Gabriel Sumina, star 70 let in doma iz Žumberka. Njegova žena se bori s smrtno že dva tedna v bolnišnici.

V Chicagu je bil smrtno zadet od avtomobila 10 letni Leo Lavrenčič.

V Jolietu, Ill. je 18 letni Leonard Klobučar ustrelil svojega očeta. Na policiji je izpovedal, da je streljal na očeta zato, ker je pretepal mater.

V Duluth, Minn. je utonil okrajni cestni inženir John Matkovič iz Virginije.

Mladinska konvencija JSKJ se je završila z velikim uspehom. Vršil se je tudi piknik, na katerem je bil glavni govornik gubernier Stassen.

Na Ely, Minn. je bil ponesrečen v avtni nezgodi John Koščak in pomožni šerif Adolf Dolenšek. — Na Chisholmu je pa Frank Božič povozil 15 letno Ano Pavlič, vendar ne nevarno.

V Dunkirk, Kans. je umrl naglego smrti Martin Krnc, star 77 let in doma iz Skočjana na Dolenjskem. Tukaj je bival 44 let; zapuša ženo in hčer.

V Chicagu je nevarno zbolel slovenski pionir Louis Duller.

Slovenec v Chicagu je obiskal Mihael Mežnarčič, železniški uradnik iz Jugoslavije. Obiskal je newyorško razstavo in potem svoje sorodnike v Illinoisu. Tukaj ima 4 sestre in mater.

Pozdravi iz Ljubljane

Ančka in France Jakšič pošiljata tople pozdrave vsem sorodnikom, prijateljem in znancem in to naravnost iz slovenske prestolnice, naše bele Ljubljane, kamor sta srečno dospela v nedeljo 30. julija. Prav dopade se jim, samo ameriške cigare France precej pogreša. Pa smo rekli, naj jih vzame s seboj en lojtrski voz.

Vile rojenice

Mr. in Mrs. Joseph Korenčič, 20681 Miller Ave. je bila rojena zala hčerka. Mati in dete se dobro počutita. Materino dekleško ime je bilo Sophie Klemen. Naše čestitke!

20 ubitih, 60 ranjenih v železniški nesreči Sodijo, da je zlobna roka pokvarila progo

Roosevelta kritizirajo radi njegovega napada na kongres

Rochester, N. Y. — Frank Gannett, načelnik narodnega komiteja za ustavno vlado, je ostro kritiziral predsednika Roosevelta, ki je pred par dnevi rekel, da se je kongres igral z bodočnostjo dvajset milijonov našega naroda, ker je porazil predsednikove predloge.

“Kakor spoštujem predsednika,” je rekel Gannett, “vendar pa moram reči, da on nima monopol na patriotizem. Niti nima on vedno prav, ali pa da so njegovi nasprotniki vedno na napačnem potu. Kar se tiče predsednikovega trošenja denarja in topoglednega programa, ga poskuša že od leta 1933, pa ni nikamor prišel.

“Roosevelt je zadalžil deželo za dvajset milijonov dolarjev in kljub temu je danes še nad deset milijonov ljudi brez dela. Zato so pa naši skrbni državljani ustavili to trošenje denarja, ker ne hasni nikomur, obratno pa leze dežela vedno v večji dolg. In ko je kongres ustavil predsednika pri tem njegovem zapravljanju, pa predsednik dolži kongres, da se igra z usodo naroda.

“Po mojem mnenju ne more biti ničesar bolj nepravilnega, kot da se obdolži kongres neljalnosti, ko vendar gleda za korist dežele.”

Rojak umrl

Včeraj zjutraj je po dolgi bolezni preminil na svojem domu rojak John Zurga, star 58 let. Stanoval je na 15920 Saranac Rd. Doma je bil iz vasi Dane, fara Stari trg pri Ložu, odkoder je prišel v Ameriko pred 34 leti.

Tukaj zapuša hčer Mary, sina Stanleya in Johna ter sestro Mary Malečkar. Žena mu je umrla leta 1935. Bil je član dr. Mir št. 142 SNP, sam. društva Srca Jezusovega, podruž. št. 3 SMZ ter delničar Slovenskega doma na Holmes Ave. Pogreb se bo vršil v sredo zjutraj ob 8:30 iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152nd St., v cerkev Marije Vnebovzete in na pokopališče sv. Pavla. Naj bo ohranjen ranjkemu blag spomin, prizadejim pa naše iskreno sožalje.

Zasluzene počitnice

Poznani Mr. John Zulich iz Neff Rd. se je odpeljal na počitnice v East Worchester, N. Y., kjer je pred 20 leti prodajal farme našim rojakom. Ti farmarji so tako zadovoljni s farmami, da so Mr. Zulicha povabili, naj bo njih gost nekaj časa. To je prvič v 37 letih, da si je pridni Mr. Zulich vzel nekaj dni oddiha. Njegove posle bo ta čas opravljala njegova hčerka Genevieve. Mnogo zabave želimo Mr. Zulichu med tamošnjimi slovenskimi rojaki.

Lep izlet so imeli

Družina Frank Habich ter Mr. in Mrs. Frank Rode, 6310 Carl Ave. so si vzeli nekaj dni počitnic in obiskali Indianapolis, Ind., Milwaukee, Wis., Detroit, Mich., Kanado, Niagarske slapove. Vozili so se z avtom in so se prav dobro imeli.

Reno, Nevada. — Dvajset milijonov v takrat je bila proga še nepokvarjena. Strojvodja, ki ni bil težko ranjen, je hitel pol milje daleč do telefona, da je poklical pomoč. Na vlaku se je vozilo 149 oseb. Zadnji štirje vozovi so ostali še na progi.

Dozdaj so našli 20 mrtvih in nad 60 ranjenih. Pogrešajo pa še 15 oseb, za katere ne vedo, če so med ranjenimi. Nekateri vozovi so tako zmečkani, da bodo morali prežgati jeklene stene, da bodo lahko prišli v notranjost.

Ta vlak je bil eden najhitrejših na Southern Pacific progi. Pot med San Franciscu in Chicagu je prevozil v 39 urah. Oblasti iščejo nekega moškega, ki je pri reševanju ponesrečenec opazoval z bližnjega hriba reševalna dela. Ko ga je nekdo poklical, je naglo zbežal. Sumijo, da je moral biti ta v zvezi s poškodbo proge. Očividci pripovedujejo, da manjkata neznanca oba uhla.

GOSTJE SE POSLAVLJAJO

Danes odhajajo nazaj v staro domovino naši dragi gostje in sicer č. gg. Josip Oven in Viktorijan Demšar ter g. Albin Plečnik. Pred odhodom iz naše dežele si bodo ogledali še svetovno razstavo v New Yorku. Potrebne listine za potovanje jim je preskrbel trdnica August Kollander.

Pred slovesom milih gostov so jim sorodniki in prijatelji priredili prijateljski večer, kjer so si izmenjali še nekaj prisrčnih besed in si obljubili večno prijateljstvo. V SND v Newburgu so se zbrali št. Vidci, da se poslovo od g. beneficiata Joško Ovna. Program je otvoril g. Frank Gliha, stoloravnatelj je bil pa g. kanonik Oman. Zbor Ilirija pod vodstvom g. M. Kakarja je zapel nekaj lepih pesmi. G. kanonik Oman se je v imenu navzočih poslovil od gg. Ovna in Demšarja in jima želel srečno pot. V

Jugoslovanski poslanik pravi, da je doma vse mirno

New York. — Iz obiska v domovini se je vrnil v Zed. države jugoslovanski poslanik Konstantin Fotič. Ko so ga pri izkrcanju vprašali častniškarski poročevalci o situaciji v Evropi, je poslanik rekel, da so ljudje doma precej optimistični in ko je na 1. avgusta odšel iz Belgrade, je bilo vse mirno. Šele tukaj je bral poročila o zahtevi Hitlerja in Mussolinija na Jugoslavijo.

Poslanik pravi, da niso ljudje doma prav nič nervozni, ampak vsak hiti za svojim opravljanjem. Narod v Jugoslaviji je trdno odločen, da brani svojo nevtalnost, je zatrdil poslanik.

Pogreb bo v torek

Čas pogreba Mrs. Mary Dučič je spremenjen iz srede na torek. Vršil se bo iz hiše žalosti 4709 Superior v cerkev sv. Nikole na Superior in E. 36th St. ob devetih.

Vlada Zed. držav išče 1,500 izgubljenih potnih listov

Washington, D. C. Nekdo ima nepostavniš potom v rokah 1,500 ameriških potnih listov, katera skuša vlada dobiti na vsak način nazaj. To so bili potni listi, s katerimi so šli v Španijo ameriški prostovoljci, ki so se borili na strani lojalistov. Ko so ti prostovoljci prišli tje, so jim bili ameriški potni listi vzeti. Ti potni listi imajo lahko veliko veljavo zlasti za vohune, ki pridejo lahko z njimi v to deželo. Sodi se, da so ti potni listi v Rusiji, ki bo z njimi odpremlja svoje komunistične vohune v Zed. države ali pa kam drugam po Evropi, kjer je vedno polno ameriških turistov, ki imajo prave potne liste. Vohuni se prav lahko pomešajo med nje in prevarijo pazne oči oblasti.

Podmornico vlečejo proti obrežju

Porthsmouth, N. H. — Ameriško podmornico Squalus, ki se je potopila 23. maja in v kateri se še vedno nahajajo trupla 26 ameriških mornarjev, so v soboto toliko dvignili na dnu morja v 240 čevljev globocini, da jo lahko vlečejo proti obrežju. Podmornico so dvignili na ta način, da so jo privezali na pontone in te napolnili z zrakom. Podmornica se je dvignila 80 čevljev proti površini in zdaj jo počasi vlečejo v bolj plitve vode, kjer bodo lažje prišli v njeno notranjost in prišli do trupel ponesrečenih pomorščakov.

Skladišča za koruzo

Washington, D. C. — Poljedelski oddelek vlade je naročil 25,000 jeklenih skladišč za žito, ki bodo stali \$3,611,520. V ta skladišča bodo spravili odvečno koruzo, katero cenija na 43,280,000 bušljev. Farmarji bodo dali to koruzo vladi kot plačilo na dolg, ki ga jim je dala vlada lansko leto in predlanskim na koruzo. Vlada namerava s tem držati s trga 257,000,000 bušljev koruze, dokler ne pride boljša cena.

Zadušnica

V sredo ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Jennie Stražisar. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Važna seja

Društvo Cerklinski jezero št. 59 SDZ ima v četrtek važno sejo v navadnih prostorih v SDD na Waterloo Road.

75,000 JIH BO STALNO NA RELIFU V TEM OKRAJU

Cleveland, O. — Statistiki so preračunali, da bo v Cuyahoga okraju stalno na relifu najmanj 75,000 oseb, pa naj pridejo še tako dobri časi. To so take osebe, ki radi starosti ali kakemu drugega vzroka ne morejo skrbeti zase. Za podlago so vzeli sedanje število reliefarjev. Ti v zadnjih petih letih niso mogli dobiti dela nikjer, razen morda v nekaterih slučajih za kratko dobo in so navezani le na relief, ali pa umreti od glada. Na relifu je največ ostarelih oseb, ki niso zmožne za nobeno delo niti v

dobrih časih. Včasih je bilo tako, da se je oseba, ki je izgubila delo, prehranila s svojimi prihranki. Zdaj pa tega ni, ker pač nihče ne more prihraniti, če tudi dobi kako delo in mora iti takoj na relief, kakor hitro ga izgubi. In kadar delavec, ki je že v letih, izgubi delo, nima drugega izvida za preživljanje kot relief. Zato lahko kar z gotovostjo računajo, da bo v okraju Cuyahoga najmanj 75,000 oseb na relifu, pa naj bodo dobri ali slabi časi in za te mora skrbeti okraj kakor ve in zna.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.

Za Evropo, celo leto, \$7.00.

Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88

No. 188, Mon., Aug. 14, 1939

Amerikanci slovanske narodnosti

Glasom ljudskega štetja, ki je bilo izvršeno v letu 1930, smo imeli v Zedinjenih državah nekako 8,000,000 prebivalcev, ki so slovanskega pokolenja, bodisi da so to naseljenci ali pa od slovanskih staršev tu rojeni otroci. Uradne statistike rabijo izraz "foreign stock," ki vsebuje tujerodce prvega pokolenja in njihove tukaj rojene otroke, ki tvorijo drugo generacijo. Vseh tujzemcev slovanskega pokolenja je bilo glasom statistike 7,878,443. Ti ljudje so prišli iz Rusije, Poljske, Češke, Slovaške, Bolgarske in Jugoslavije.

Enake zanimive podatke lahko dobite v knjigi, ki jo je spisal Thomas Čapek, ki je dal naslov svoji knjigi "Čehi v Ameriki," toda omenja tudi podrobnosti o drugih slovanskih plemenih.

Mr. Čapek zasleduje podatke o slovanskih skupinah v prejšnjih ljudskih štetjih ter omenja, da so bili Rusi prvi, ki so se v večji skupini pojavili v Zedinjenih državah. V letu 1820 je prišlo dvajset naseljencev iz Rusije. Do leta 1870 je njih število naraslo na 1,135. Višek priseljevanja iz Rusije pa je bil dosežen v letu 1913, ko je 291,040 ruskih podanikov dospelo v razna ameriška pristanišča. V letu 1930 smo imeli v Ameriki 1,153,528 ameriških naseljencev, katerih rojstna domovina je bila Rusija in število njih v Ameriki rojenih otrok je pa znašalo 1,516,214. Tako trdi pisatelj Čapek v svoji knjigi.

Poljska je bila priznana kot posamezna dežela v ameriškem ljudskem štetju že leta 1860. V letu 1930, ko se je vršilo ljudsko štetje, se je nahajalo v Zedinjenih državah 1,268,583 ljudi, ki so bili rojeni na Poljskem, in število njih tu rojenih otrok je pa znašalo 2,073,615. Ker se vsi ti podatki oziroma le na deželo in ne na narodnost, so seveda v gor omenjenih številkah omenjeni tudi priseljeni Židje iz Poljske in Rusije.

Poljaki so do leta 1930 tvorili največji odstotek slovanskih delavcev v vseh glavnih industrijah dežele. Bili so osredotočeni v mestih Pennsylvanije, New York, Illinois, Michigan, New Jersey, Wisconsin, Ohio in Massachusetts. Delali so v rafinerijah sladkorja, v tovarnah za poljedelsko orodje in vozila, v predelnicah, v tovarnah za pohištvo, v premogovnih jamah, v velikih klavnicah in v tovarnah za usnje. V mnogih predelih vzhoda in osrednjega zapada so se začele razvijati prav lepe farme.

Čehi so se prvič pojavili v ljudskem štetju leta 1870. Omenjenega leta je prišlo v Zedinjene države 39,652 čeških priseljencev, toda njih naseljevanje sega vse tja do leta 1848, ko je v Evropi divjala revolucija. Leta 1930 je bilo v Zedinjenih državah 491,638 oseb, rojenih na Čehoslovaškem in ljudsko štetje je zabeležilo 890,441 tu rojenih čeških otrok.

Čehi nadkriljujejo vse druge slovanske skupine, kar se tiče poljedelstva. Češke farmarje najdemo večinoma v državah Nebraska, Texas, Wisconsin, Minnesota, Iowa, Kansas, Oklahoma in v obeh Dakotah. V državi New York so se lotili industrije tobaka in cigar. V Clevelandu jih najdemo v rafinerijah petroleja in v jeklnah, v Chicagu v klavnicah. Slovaki so se pa naselili v premožnejših vzhodnih državah. Že leta 1920 je samo v državi Pennsylvaniji živelo 300,000 Slovakov prve ali druge generacije.

Mi Jugoslavlani smo bili do leta 1910 zabeleženi kot Avstrijci, kar se tiče ljudskega štetja. Šele potem, ko je vlada odredila, da se navaja materinsčina, ne pa država, so nas začeli boljše spoznavati. Po ljudskem štetju iz leta 1930 je bilo tedaj 211,416 oseb v Ameriki, ki so bile rojene v Jugoslaviji in te družine so imele 257,979 tu rojenih otrok. Toda splošno se smatra, da je v Zedinjenih državah mnogo več Slovencev, Hrvatov in Srbov, to je, Jugoslovancev, kot pa nam skušajo dokazati uradni podatki. Krivi so ljudje sami, ker so se izdajali za Avstrijce, namesto za Jugoslovane. Ako bi govorili resnico, bi letno lahko prihajalo iz Jugoslavije do 4,000 oseb, tako pa jih prihaja pod kvoto samo 860.

Kaj pravite!

Kot znano, je prišlo lansko leto med ohijskim guvernerjem Daveyem in vladno administracijo do špetira in posledica je bila, da za lanski oktober vlada ni prispevala svojega deleža za ohijški pokojninski sklad, kar zneso \$1,338,000. Pritožba je šla na kongres, ki pa ni ničesar razsodil. Vladni pokojninski odbor pravi, da ne da denarja zato, ker je guverner Davey kršil tozadavne regulacije. Če tudi jih je, pa radi ene osebe ne bi smeli trpeti potrebnih v državi Ohio in vlada nima prav, če radi guvernerja kaznuje ljudi splošno.

Charlie Ely, bivši euclidski župan, je oni dan oziroma noč rekel, "da tako gotovo, kakor je zdajle trda tema, ne bom kandidat za župana." Pa smo se spomnili, da je tisto noč sijala luna, torej mu prisege ne potreba do pičice držati.

Nekaj se sliši, da homo imeli v 28. vardi slovenskega kandidata za mestnega odbornika. Tako je prav! V tej vardi je slovenska moč velika in enkrat naj tudi Slovenci pridejo do veljave. Ako bodo volili solidno, bo zmaga slovenskega kandidata gotova. V kratkem bomo že lahko povedali ime tega kandidata.

BESEDA IZ NARODA**Dne 20. avgusta**

Danes pišem v drugič pod tem naslovom. Dan 20. avgusta se nam tako hitro bliža, kakor se bliža brzoparnik obrežju z visokega morja. S pripravami smo začeli že meseca aprila in sedaj smo pa že v sredini avgusta, še dober teden, pa se srečamo na zelenem vrtu iz vseh štirih slovanskih fara, na Špelkotovih prostorih (farmi) na katoliškem shodu. Kaj pa je to "Katoliški shod" bo morda kdo vprašal začuden.

Temu bi tako odgovoril, pri nas smo imeli navado reči: Shod se bo vršil na Žalostni gori. To sem vedel, ko sem še krave pasel, ker sem ga željno pričakoval, da sem si ob tem času lahko kupil od kramarice pipec ali piščalko itd. in mogoče celo urco, ki se je lahko navila in je imela svetlo verižico. To so bili ene vrste shodi, za katere sem vedel še kot majhen deček. Prav tako so pa tudi stari ljudje imenovali božjepotne shode.

Že sama beseda shod nam pove, da je to sestanek, kjer se zbere več ljudi, ki so se sešli iz vseh krajev in če so ti ljudje po večini katoliški se to imenuje shod katoličanov ali "katoliški shod."

Nekaj podobnega bo tudi na prej omenjeni dan. Ta dan nam prirede združena društva iz vseh štirih slovanskih fara — društva Najsvetjšega Imena — kakor so sklenila že na seji meseca aprila.

Ali nam je tak dan potreben? Od svoje strani zelo odobravam delovanje društev, da so se zavzela za tak dan. Kdor se zanima za življenje bo moral priznati, da je za katoličane in za tiste, ki ne vedo kaj so in kam spadajo, ki ne vedo ali nočejo vedeti, če je Bog ali ga ni, tak shod je zelo potreben, ker se bo lahko slišala jasna beseda vprašanj in odgovorov.

Mogoče se bo kdo obregal ob ta shod, svobodno mu! Vsakemu je dana prosta volja, da ravna po svojem in če noče nobene vere, pa naj živi brez nje. Kar bo pa sledilo po smrti, bo pa tudi nekaj drugega. Svoboda za človeka je samo tukaj, da dela kar hoče, toda ta človek pa ni sam od sebe in samo iz mesa, ima tudi dušo, ki pa mu je, bi rekli, samo posojena in jo bo moral vrniti in dajati o oskrbovanju tudi odgovor. Kajti duša je neumrjoča ter hoče in mora živeti večno.

Zato se vse to, kar se nanaša na vero imenuje "duhovno" ali "dušno," ki strmi za večnim življenjem. Zato so naše cerkve in naši duhovniki, božje zapovedi in prepovedi in vse drugo, kar se nanaša na življenje po smrti.

Katoličani si sicer prizadevamo ohraniti vero v srečo in da po veri uravnati svoje življenje, toda ljudje smo slabi in pomešani med ljudmi, ki nimajo nobene vere in se tako tudi mi poneverimo, oslabimo in ohladimo in če si odločno ne prizadevamo ohraniti vero, kmalu lahko postanemo drugim nevernikom enaki. Zato se pa v domovini vrše tako pogosto katoliški shodi, da se narod znova pokrepi in verski zavesti.

Tudi v Ameriki smo Slovenci imeli že velik katoliški shod in sicer leta 1929 v Lemontu pod pokroviteljstvom KSKJ, torej ravno pred desetimi leti. Takrat je bila posneta tudi slika za KSKJ, ki je stala \$2,000.00 in ki je bila kazana po vseh naselbinah širom Amerike. Takrat se je začelo s kazanjem slik in tako je prišlo

to v navado in danes se poslužujejo premikajočih slik že vse organizacije in KSKJ je bila prva, ki je začela s slikami. To naj bo zapisano v zgodovino katoliškega življenja. Od tedaj je tudi Jednota bolj napredovala.

Kaj se bo vse govorilo na shodu mislim, da je nepotrebno, da bi tu opisaval. Odbori, katerim je bila poverjena skrb za to prireditve, so vestno na delu. Seje odborov se vrše vsako sredo večer v prostorih nove šole sv. Vida. Zastopniki iz vseh štirih fara se tudi redno udeležujejo sej, da bo vse v redu pripravljeno za to zborovanje pa naj bo lepo vreme ali dež. V ta namen bo postavljen velik šotor poleg že stoječih poslopij.

Govornike bomo imeli iz drugih krajev in glavnega govornika pričakujemo iz stare domovine, če bo dospel o pravem času. O podrobnostih bodo poročali še drugi in če bo še kaj važnega se bom pa še oglasil. Vsem prav prijazen pozdrav,

A. G., odbornik.

Živali, ki izumirajo

Okrog leta 1840 je znanstveni svet poznal 73,600 živalskih vrst, a čez 40 let je število naraslo na 300,000 vrst. Vendar je kakih 200,000 različnih živalskih vrst, ki izumirajo ali so že izumrle. — Sredi take žaložre je mogočni kozorog

ki je izginil v dobi naših očetov in dedov. Kozorog je najmočnejša in najplemenitejša žival naših Alp, ki ima do meter visoko, lepo zakrivljeno rogovje. V kamniti dobi in v dobi severnih jelenov je živel po vsej Švici in po vseh alpskih deželah. Zdaj živi le še kakih 300 potomcev te mogočne živali po posebnih živalskih parkih, zlasti v Peninskih Alpah.

Drugi orjak, ki je zapisan smrti, je

bizon

Ta izraziti zastopnik pradavne goveje živine, ki je skoraj 2 m visok in do 16 stotov teži, je živel nekoč po vsej Evropi. Še okrog leta 1000 je po tedanjih nemških prazgodovih živel na stotine čred bizonov. Še pred svetovno vojno so redili bizone na bjaloviški pušči, v nekdanji zahodni ruski guberniji Grodno. V današnjih dneh je še nekaj bizonskih gojišč v tako zvani Schorfheide v Nemčiji, a to so le poedinji "zastopniki za muzeje." Tudi ameriški bivol, buffalo, ki jih je bilo nekoč na milijone v Severni Ameriki, je skoraj izumrl.

Tudi naš

planinski orel

le še živi. Ruska vidra in sobol, navadna vidra in kuna so tem dragocenejši, čim manj jih je. V Sibiriji, na Alaski in v Kanadi je ruska vidra še precej številna, a v evropski Rusiji je že tako izumrla, da so jo morali, ko pri nas kuno zlati, posebej zaščititi. Pod takim varstvom živi že več desetletij ruski sobol (dragoceno krzno — sobolovina!), kar pa ne zaleže, da ne bi sobol popolnoma izumrl.

Ista usoda grozi

bobru,

od katerega imamo le še eno vrsto. Živeč v naselbinah, gradi mogočne stavbe, ki trajajo po več stoletij, tako zvana "bobrova mesta." V Nemčiji živi le še ob Labi in njenih dotokih, seveda je že dolgo skrbno zavarovan.

Isto varstvo uživa

los,

ki so ga razne kužne bolezni

že skoraj iztrebile. Dobiti ga je še po nekaterih gozdovih in barjih pri Tilsitu v vzhodni Prusiji. V Livlandiji in Kurški je ruska revolucija popolnoma uničila lose.

Medved

je iz Nemčije že prej izginil. Poslednjega so ubili pred 100 leti v francoskih Alpah. Precej je pa še medvedov po naši Notranjski, tudi po Gorenjski in Dolenjski, veliko jih je po Bosni in v karpatskih deželah. Vendar je tudi medved zapisan smrti, če pomislimo, da jih je bila včasih vsa Evropa polna.

Dolgo časa se je v srednji Evropi ohranil

ris.

V Nemčiji ga ni več, zadnji je padel leta 1872 na Bavarskem. Po ruskih gozdovih in po Karpatih ga je še dobiti, a pri nas v Sloveniji, kjer so risi še do pred 50 leti kar močno gospodarili ("Gledaš ko risa!") je že skoraj izumrl.

Tudi srednjeevropski ptičji zarod peša bolj in bolj. Razni orli, postolke, sove, žolne, jastrebi — teh je vedno manj videti. Žerjavi so že tako redki, da jih morajo posebej čuvati. Saj je tudi slavčkov vedno manj; v Nemčiji jih že kar štejejo po poedinih parčkah.

Čeprav se razna društva trudijo, da bi s posebnim varstvom ohranila pri življenju živali, ki jih je vedno manj, vendar ne bodo vsi predpisi dosti zalegli in Evropa leto za letom izgublja živali, ki so še pred 100 leti bivale v naših gozdovih.

IZ DOMOVINE

— Izgon Horsta Tamlerja. 'Jugoslovenska pošta' in 'Dan' prinašata novico, da je notranje ministrstvo odredilo izgon tako zvanega vodje podeželske mladine nemške evangeličanske cerkve v Jugoslaviji Horsta Tamlerja, ki se je že vrnil v rajh. Tamler je imel nalogo, da med nemško manjšino v naši državi misijonari, pa mu je dovoljenje za bivanje zdaj poteklo.

— Smrt v Savinji. Savinja je terjala novo žrtev. Pred dnevi je prišel v svoj rojstni kraj Orlo vas pri Braslovcah na dopust 32 letni Jože Breznikar, politično upravniki pri banki upravi v Ljubljani. Usodnega dne je šel od doma v Orli vas k Savinji loviti ribe. Ko je stal na bregu mu je najbrž postalo slabo. Padel je v Savinjo in utonil.

— Žrtev Drave. Utonil je pri kopanju v Dravi zraven Ptuja 18 letni čevljarski učenec Karel Korošec, ki je bil zaposlen pri mojstru Ratisnojniku. Korošec je bil dober plavec, najbrž pa ga je prijel krč.

— Dubrovnik je poln gostov. Zasedene so vse vile in vsi hoteli. Največ je seveda Nemcev, vendar pa ne manjka tudi Angležev in Amerikancev. Pred nekaj dnevi je tjakaj prispel danski princ Harold s soprogo. Prvotno je mislil po nekaj dnevih bičanja odpotovati v drug kraj, zdaj pa poročajo, da je svoj načrt spremenil in bo ostal v Dubrovniku delj časa. Nastanil se je v vili dubrovnškega danskega konzula.

— Požar je izbruhnil v Zgor. Dobrenju na hišici Viktorja Lubi. Ogenj je leseno hišico vpepelil do tal, zgorel je tudi čebelnjak s čebelami. Na pomoč so prihiteli gasilci iz št. Ilja. Požar je povzročil slab dimnik.

— Pes ga je spravil v bolnišnico. Mizarski mojster Ignac Domanjko iz Žikarc se je peljal na kolesu zvečer od dela domov, v cekarju pa je imel svoje mizarsko orodje. Med potjo pa se mu je zaletel v kolo velik pes ter ga prevrnil. Pri padcu je padel Domanjko na cekar ter se je nabodel na dolg sveder, ki se mu je

Če verjamele al' pa ne

Zdaj se je pa nekaj zgodilo z menoj, kar je zelo težko opisati. Nenapodoma sem namreč začutil, da slišim mrmranje okrog sebe, kakih šest tisoč milj daleč. Približno tako je bilo, kot bi jaz ležal nekje v kitajskih zakopih in se po telefonu pogovarjal z zdravniki in bolničarkami v Clevelandu. Skušal sem vjeti kako besedo na uho, če govorijo kaj slabege o meni, pa nisem razumel nobene besede.

Naenkrat začutim, da je nekdo odprl žljaff pri mojem vozičku, ki je poskočil, potem jo pa vtil z menoj naravnost skozi okno in gori pod oblake. Z brzino kakih 875 milj na uro smo jo rezali (mislim, da sem dosegel svetovni rekord). Kar zapazim, da leti voziček naravnost proti stolpu našega clevelandskega kolodvora. Poskušal sem, da bi se nevarnosti izognil, pa naj sem še tako silil na levo ali pa desno, nič ni pomagalo. V tistem trenutku je že zadela moja ambulanca ob stolp.

Precej dober sunek je to bil, da me je vrglo z vozička in sem naenkrat videl vseh sedem sone skupaj, in pa luno, pa bleščeče zvezdice. Pa mislite, zasadi 20 cm globoko v telo.

— Še vedno padci s česenj. V mariborski bolnišnici imajo sedaj že okrog 20 bolnikov, ki si zdravijo polomljene ude, katere so si poškodovali pri padcu s češnjavih dreves. Včeraj se jim je pridružil še 28 letni posestniški sin Ludvik Šniet od Sv. Petra pri Mariboru, ki je zadobil zaradi padca hude poškodbe na glavi.

— Poleno z avtomobila ji je zlomilo roko. Nenavadna nesreča se je pripetila v Studenčih. Tovorni avto je peljal iz Ruš v mesto drva. Med naglo vožnjo je odletelo z avtomobila debelo poleno ter je padlo mimoidoči Barbari Jodl s tako silo na levo roko, da jo je zlomilo.

— Na dan sv. Jakoba, v času največje vročine, je sneg pobelil pobočja Golice, Rožce in Stola. Stari Jeseničani ne pomnijo zlepa take spremembe vremena sredi poletnega časa. Presenečen pa je tudi marsikateri turist in izletnik, ki se je nahajal na izletnih točkah bližnjih planin.

— Za mednarodne avtomobilske dirke, ki bodo septembra v Belgradu, se v prestolnici vneto pripravljajo. Nič ne štedijo z denarjem za ureditev dirkalne proge, ki bo dolga nekaj več kakor dva kilometra in jo vodila v krogu v obdonavskem delu mesta. V največjem številu so se priglasili nemški dirkači, ki so zadnje čase pobrali največ zmag na mednarodnih avtomobilskih dirkah. Računajo pa, da se bo prijavilo še več tujcev, zlasti pa Italijanov, Francozov in Angležev. Pokroviteljstvo je prevzel kralj Peter II.

— 9.500 vagonov pšenice je že nakupila Privilegirana izvozna družba v Vojvodini. Družba kupi vsako količino, ki ji je ponudena v nakup. Zlasti kupuje dosti lanske pšenice, ki je trgovci in pridelovalci niso hoteli prodati prej zaradi nizkih cen. Sprva so napovedovali, da bomo imeli letos prav tolikšne količine žita za izvoz kakor lani, sedaj pa se slišijo glasovi, da temu ne bo tako, temveč da bo za izvoz le toliko žita, kolikor ga je ostalo od lani. Domača poraba se stalno večja, obenem pa se večja tudi površina zemlje, posejana z žitom. To ima za posledico, da je treba za sejanje prihraniti čim dalje večje količine pridelka.

— Žetev smrti. Na Aleksandrovi cesti 59 v Mariboru je umrl v starosti 52 let poštni inšpektor v pokojni Avgust Špendl. — V Koških št. 9 je umrla v starosti 70 let vdova Frančiška Cehner.

da sem padel na tla? Kaj pa še! Jaz sem letel kar naprej, voziček je pa menda treščil na tla. Kdo ga je pobral, ne vem.

Zdaj, ko sem bil oproščen vezi na plohu, sem pa letel še hitreje. Kot bi trenil sem bil čez morje in sem naravnost naravnost na Menišijo, katero sem si hotel enkrat ogledati izpod neba. Bom vsaj videl, kaj zdaj delajo naši ljudje. Morda bom ravno prav prišel za košnjo.

Predno bi naštel do tri, sem že šinil čez Javornik in sem ravno mislil kakšno stvar spustiti na Cerkljane, ki so mi v mladih letih prizadeli toliko hudega. Pa ni bilo časa, ker sem bil v hipu nad našo Slivnico. Tukaj pa zagledam stransko velikega človeka, ki je stal z eno nogo na Slivnici, z drugo pa na Špičastem Stražišču. V roki je držal smrekov garjavec, kot bi nameraval iti kam na žegnanje, ali pa vsaj kam klicati na korajžo. Radi megle, v katero je bila Slivnica zavita, nisem mogel razločiti obraza. Samo to strašno veliko postavo sem videl, pa garjavec.

Dobro in priporočljivo bo, če se mu umaknem, si mislim. Pa predno sem mogel zakreniti v stran, je orjak že zamahtnil po meni in me z vso silo treščil po komatu. Plen — je reklo in zmanjkalo me je.

Prebudi me neko stokanje in jamranje: Joj in prejoj! Joh in prejoh! No, tega so pa hudo zdelali, da tako tarna, si mislim. Le kje se jih je nalezle. Poslušam in njegovo vzdihovanje prihaja vedno bližje: O joj, o joj, o joj! Ta glas se mi pa nekam znan zdi. Kje neki sem ga že slišal? Naenkrat se mi pa posveti v glavi, da ta človek, ki tako nazarensko in mlo vzdihuje, ni nihče drugi kot jaz sam.

Skušam odpreti oči, pa jih nisem mogel. Niti nisem mogel premakniti kakega uda. Samo toliko čutim, da se zopet peljam. Počasi zbiram misli in sestavam dogodke zadnjih dni. Pa se domislím, kje da sem bil in da je vse srečno prestano. Napel sem vse sile, da bi zavriskal samega vesolja, da sem zopet na svetu, pa nisem mogel spraviti ničesar iz sebe.

Kmalu začutim, da sem zopet na pravdanski postelji. Z vso močjo se potrudim in posreči se mi odpreti oči. Res, bil sem zopet v svoji sobici. Poleg postelje pa zagledam ravno pet tisoč bolničark, ki so me vse prav nežno držale za roko. No, kaj je pa zopet to? To ne more biti živa resnica, da bi bilo toliko bolničark v moji mali sobici. Zatisnem oči, da prikazen izgubim oziroma, da se prepričam, če jih bo še toliko, ko bom zopet pogledal.

Ko zopet odprem oči, je bilo pa izginilo 4,999 bolničark in samo ena je še sedela tam. Pa tudi ta me je vlekla za roko, kot da bi imela kakšno pravico do nje. Hotel sem ji roko izpuliti, pa predno sem potegnil, je začela postelja plesati okrog strežnice tako naglo, da si je niti dobro ogledati nisem mogel. Noben ringelšpil se ne vrti tako hitro. Samo godbe ni bilo nič zraven, kot smo jo slišali pod Tivolij, kadar smo se vrteli na vrtliku.

Pa se je tudi postelja naveličala tega plesanja. Zdaj je postelja obstala, je pa začela bolničarka plesati okrog postelje čardaš, da je bilo kar fletno. Gibčno opremo ima, sem si mislil, da jo more tako pobirati. Le kam se ji tako mudi. Nekaj časa sem ji sledil z očmi, pa sem si rekel, naj kar plesé, se bo že naveličala in sem lepo zaspal.

(Dalje prihodnjič.)

WINNETOU

Po nemškem tiskarju K. Maya

"Mučil ga bom, dokler mi ne razodene skrivnosti."

"Molčal bo. Tisti mladi apaški pes se smeje najhujšim mukam. Sicer pa nam ne pojde v past, če ve, da smo blizu."

"O, vem, kako ga bomo vkljub temu prišli!"

"Povej!"

"Izabili bomo past, ki so jo nam nastavili."

"Past so nam nastavili —? Kako?"

"Zvabiti nas mislijo v sotesko in nas obkoliti."

Vdati bi se morali."

"Uff —! Ali ve to moj beli brat čisto gotovo?"

"Da."

"Pripoveduj, kaj si zvedel?"

"Mnogo mnogo sem tvegal. Da so me našli, so me čakale najstrašnejše muke. Vražje sem vesel, da sem odnesel celo kožo. Uspelo mi je le, ker sem že bil na Nugget cilu in ker poznam kraj, kjer ležijo grobovi."

"Grobovi —? Winnetou je torej očeta in sestro pokopal na Nugget cilu? Misliš si?"

"Da! In zato se mi je zalezovanje posrečilo."

Dejal se mi ševeda, da so na jasi, kjer so grobovi, in skrajno previden sem bil. Marsikaj sem že doživel in smelo trdim, da nisem slab westman, ampak tako previden kakor danes, tako pa še nikdar nisem bil! Kajpada nisem hodil po dolini, pobočja sem se držal. In tam, kjer se začne soteska, tam so stali njihovi konji. Ni bila mala reč, se ob stenah soteske plaziti na vrh. Pa prišel sem le. Na vrhu sem podvojil previdnost in zbral vso svojo prekanjenost. Nisem mislil, da bom neopažen prispel na jaso, toda Apači so bili zaverovani v pogrebno slovesnost in upal sem si do skale, ki leži na robu jase. In od tam sem vse opazoval."

"Moj beli brat je bil zelo predrzen! Le pogrebu se naj zahvali, da še živi!"

"Da! In ko so grobove zaprli, je poslal Winnetou po konje."

"Da bi jih spravil na vrh —. Ali ni pot težavna?"

"Zelo težavna!"

"Torej ima posebne namene?"

"Kajpada! Videli bi naj sled, se plazili po drči za njimi in šli v past, ki nam jo je nastavil."

"Ze prej si govoril o pasti, ki da so nam jo nastavili. Odkod pa veš za past?"

"Od Winnetoua samega. Ostala sta z Old Shatterhandom sama na jasi in vse sem čul, kaj sta se menila."

"Uff —! Velik čudež se je zgodil! Ukanil si Winnetoua in prisluskoval njegovim besedam! To je bilo pač le mogoče, ker njegove misli niso bile pri nas, ampak pri očetu in sestri."

"O, so bile tudi pri nas! Poslal je izvidnika na najvišji vrh. Pazil bi naj na nas."

"Nas je videl?"

"Ne vem. Vidiš, kako dobro je bilo, da sem jezdil naprej! Izvidnik me seve ni opazil."

"Da! Zelo pametno si storil! Pripoveduj dalje!"

"Ko so prišli Apači s konji, so se vsi odpravili. Zapustili so jaso, šli po gozdu in v ravnino. Onstran ravnine je ozka, dolga soteska z nedostopnimi stenami. V njo nas mislijo zvabiti. Zasedli bi vhod in izhod."

"Torej bi se morali deliti. Ena polovica bi jezdila skozi sotesko in pri izhodu čakala na nas, druga pa bi se skrila pri vhodu."

"Tako sem si tudi jaz mislil."

"So tla kamenita ali mehka?"

"V soteski so kamenita, pred njo, torej zunaj na ravnini, pa travnata."

"Torej bi našli sledi tistega oddelka, ki bi se skrili pri vhodu. In ne šli bi v past."

"O, šli bi! Ti ljudje so vse bolj prekanjeni, nego si misliš! Tisti, ki bi naj past zaprli, namreč niso ostali pri vhodu, ampak so tudi jezdili skozi sotesko."

"Uff —! Kako pa bodo prišli nam za hrbet?"

"O tem sem tudi sam razmišljal. Najbrž bi šli, sem si mislil, po ovinku krog hriba in počakali na nas, da zlezemo v past."

"Da! Ali si našel tisto past?"

"Našel sem jo. Pa najprvo sem šel v sotesko. Nevarno je bilo, pa biti je moralo. Poznati moram sotesko, sem si dejal. Do izhoda seve nisem smel. Naletel bi bil na Apače. Kmalu sem se torej vrnil. Pa nisem še bil pri vhodu, ko čujem nagle korake. Brž sem se skrila za skalo. Apač je šel mimo, ni me videl."

"Najbrž je bil izvidnik, ki je stražil na višini."

"Gotovo!"

"Winnetou je torej zvedel, da smo prišli. In kaj si potem storil?"

"Razmišljal sem in ugibal, kje bodo počakali na nas tisti, ki nam bodo zaprli sotesko. Vsekar torej v tej dolini, sem si dejal, in sicer tam, kjer se odcepi soteska, ki pelje h grobovom. In splazil sem se na mesto, kjer sem računal, da bodo čakali."

"Si jih našel?"

"Ne koj. Prezgodaj sem prišel. Pa nisem dolgo čakal."

"In kdo je prišel? Si jih videl? Prešel?"

"Old Shatterhand je bil. Dva druga bela še in deset Apačev."

"Torej povpeljuje Winnetou pri izhodu?"

"Tako je. Moji ljudje so poselili. Ves dan mi je bila sreča mila, čeprav sem mnogo tvegal. To me je opogumilo, da sem se splazil tudi tam ljudem za hrbet in prisluskoval."

"Kaj so govorili?"

"Nič. Le bela sta nekaj šepetala, pa ju nisem razumel. In ko sem se splazil bliže, sta umolknila. Ležal sem tako trdo za njimi, da bi bil lahko Old Shatterhand z roko dosegel. Kako bi se jezil, če bi vedel!"

In prav je povedal! Jezilo me je, pa še kako!

Santer je bil res predrzen, nevaren človek! Za nami je prišel, na vsak korak nas je zalezoval. Celu prisluskoval je —! Zvedel je za naš načrt —. Vse nam je prekrizal —.

In tega človeka sem že za sukno držal —.

Smola, sama smola —! Da sem ga prijel, bi se bili, kakor danes vem, dogodki čisto drugače obrnili. Morebiti bi bilo vse moje življenje šlo čisto drugo pot —.

Tako zavisi človeška usoda čisto le od trenutka, od malenkosti —. Toda le nam se zdi, da je malenkost. Kajti nad nami, nad vsakim svojim otrokom, čuva Stvarnik in Vladar sveta, ki brez Njegove volje in Njegovega vedenja nobeno solnce ne kolobari po vsemirju in noben metalj ne frfota od cvetlice do cvetlice.

V moji jezi pa me je vsaj tolažila misel, da sem tudi jaz "izkušeneša" Santerja zasledoval in zvedel važne reči.

"Tako blizu si bil tistemu psu?" se je čudil Kiowa. "Zakaj pa ga nisi z nožem sunil?"

"Mi na misel ni prišlo!"

"Kako da ne?"

"Ker bi si bil vse pokvaril. Kak hrup bi bili zagnali! In Winnetou bi bil zvedel, da je njegovo načrt izdan. Izmučil bi se mi bil, ne zvedel bi, kje leži zlato, ki ga moram, moram imeti!"

"Tistega zlata ne boš nikdar dobil! Ali je Old Shatterhand še tam, kjer si ga pustil?"

"Upam."

"Upaš? Torej je mogoče, da je odšel? Dejal si, da čaka na nas —."

(Dalje prihodnjič)

1939	AUG.	1939
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

AVGUST

20.—Piknik Zveze društev Najsv. Imena na špelkotovi farmi.

20.—Skupni koncert odraslih in mladinskih pevskih zborov pod avspico Slovenskih narodnih domov.

26.—Lake Shore Post 273, Ameriška legija, izlet na Pinterjeve farme.

27.—Olimpiada SDZ na Pinterjevih prostorih.

27.—Workmen's Sick and Death Benefit Society, piknik na Stuskovih farmi.

27.—Piknik skupnih društev fare sv. Lovrenca pri Mr. Zornu na Bradley Rd.

SEPTEMBER

2.—Proslava 45-letnice KSKJ priredi društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ na Pinterjevi farmi.

2.—Društvo Majnik št. 28 SDZ, Barberton, O., praznuje 25-letnico obstoja v dvorani društva Domovina, na 14. cesti.

2.—Sam, društvo Presv. Srca Jezusovega praznuje 40-letnico v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave.

9.—Eddie-Kovačič-for-Council ples v Twilight Ballroom.

9.—Lucky Stars SDZ, plesna veselica v avditoriju SND.

10.—Proslava 10-letnega obstoja podružnice št. 32 SZZ v cerkveni dvorani sv. Kristine.

16.—Frances Susel Cadets No. 10 SZZ "Old Time Barn Dance" at Glenridge Farm.

17.—Piknik skupnih društev fare sv. Kristine na špelkotovih prostorih.

23.—Društvo Martha Washington št. 38 SDZ priredi plesno veselico v avditoriju S. N. Doma.

sno veselico v avditoriju S. N. Doma.

23.—Društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ, ples v Twilight Ballroom.

24.—Plesna veselica SZZ v dvorani sv. Kristine na Bliss Rd.

24.—Proslavitev 20-letnice Slovenskega doma na Holmes Ave. Popoldne program, zvečer banket in ples v obeh dvoranah.

OKTOBER

7.—St. Vitus Cadets, ples v Twilight Ballroom.

7.—Little Flower Cadets SWU No. 47, plesna veselica.

7.—Društvo Marije Magdalene, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

8.—Skupni mladinski pevski zbori, koncert in ples v avditoriju S. N. Doma.

8.—Koncert združenih pevskih zborov mladine v S. N. Domu na St. Clair Ave.

12.—Plesna veselica društva Mother of Perpetual Help, reda Katoliških Borštnarjev.

14.—Društvo Zumberak HBZ, ples v Twilight Ballroom.

14.—Društvo Dvor Marije Pomagaj št. 1640 priredi plesno zabavo v Slovenskem domu na Holmes Ave.

21.—Bunco Girls' Club, ples v Twilight Ballroom.

21.—Društvo Valentin Vodnik št. 35 SDZ, plesna veselica v Jugoslovanskem narodnem domu na W. 130th St. in McGowan Ave., West Park.

26.—Društvo Clairwoods št. 40 SDZ, ples v avditoriju SND.

27.—Carniola Tent št. 1288, The Maccabees, ples v avditoriju S. N. Doma.

riju S. N. Doma.

28.—Accacia Club, ples v Twilight Ballroom.

28.—Zadružna plesna veselica z večerjo v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

28.—Društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ, ples v S. N. Domu na St. Clair Ave.

29.—Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ, proslava 25-letnice v avditoriju SND.

29.—Koncertna proslava 25-letnice društva Zvon v S. N. Domu na 80. cesti.

NOVEMBER

4.—Buckeye Stars, ples v Twilight Ballroom.

4.—Društvo Sloga št. 43 SDZ v Niles, O., priredi veselico v nemški dvorani na Belmont Ave.

4.—White Motor Union Local 32, ples v avditoriju SND.

5.—Koncert mladinskega pevskega zbora Kanarčki v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

11.—Društvo sv. Križ št. 214 KSKJ, plesna veselica v SND, Denison Ave.

11.—Cvet hrvatskih sestara, ples v Twilight Ballroom.

11.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

12.—Samostojna Zaria, opera in ples, v avditoriju SND.

12.—Mladinski pevski zbor "Črički" ima koncert v S. N. Domu na 80. cesti.

18.—Društvo Eastern Star št. 51 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.

18.—Young Ladies' Sodality of St. Vitus, ples v Twilight Ballroom.

19.—Društvo Adria priredi koncert v Društvenem domu na Recher Ave.

19.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ priredi plesno veselico v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave.

22.—Interlodge League, ples v avditoriju S. N. Doma.

26.—Koncert Mladinskega pevskega zbora SDD, Waterloo Rd., v avditoriju S. D. Doma.

26.—Podružnica št. 25 SZZ priredi igro in ples v Knausovi dvorani.

29.—Little Flower Cadets SWU No. 47, plesna veselica—"Silver Dollar Dance."

30.—"SDZ dan" pod vodstvom Junior League, program in ples. S. D. Dom na Waterloo Rd.

DECEMBER

2.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

3.—Društvo Pioneers HBZ, ples in obletnica v avditoriju S. N. Doma.

9.—Društvo sv. Janeza Krstnika št. 37 JSKJ, zabava v avditoriju S. N. Doma.

16.—National Screw Manufacturing Co., božičnica v obeh dvoranah S. N. Doma.

17.—Slovenska mladinska šola S. N. Doma, božičnica v avditoriju S. N. Doma.

31.—Silvestrov večer priredi Slovenski narodni dom in klub društev S. N. Doma v avditoriju S. N. Doma.

JANUAR

20.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

FEBRUAR

3.—Društvo Kranj, ples v Twilight Ballroom.

MAREC

30.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

JANUAR

20.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

FEBRUAR

3.—Društvo Kranj, ples v Twilight Ballroom.

MAREC

30.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

IZ PRIMORJA

—Komen. — 11-letna Pavla Kavčičeva se je neznatno ranila s trnom, ko je nabirala cvetice. Ker ni polagala pažnje, se ji je rana zastrupila. Kmalu se ji je stanje poslabšalo in ker ni mogla premikati udov in vpgigabiti hrbtnico so zaskrbljeni starši poklicali zdravnika, ki je ugotovil zastrupitev krvi (tetanus) v zadnjem stadiju. V bolnišnici le malo upajo, da bi jo rešili.

—Reka. — Mlada filmska igralka Pipi Seljanova je odšla v Budimpešto, kjer zanje precejšnje uspehe. Bajne namerava oditi v Ameriko in Egipt.

—Sežana. — Ker se mu je zdelo, da zadnje kolo ni v redu, je 14-letni Aleksander Stare iz Opčin, pogledal nazaj in je pri tem zgubil ravnotežje ter tako nesrečno padel s kolesa, da si je zlomil ključnico in zadobil številne lažje in težje poškodbe po vsem telesu. Nesreča se je zgodila na cesti blizu Sežane.

—Trst. Pred apelacijskim sodiščem je bil oproščen Anton Purič, ki je bil kaznovan zaradi zlorabljanja mladotnice na 1 leto in 4 mesece zapora. Pred apelacijskim sodiščem mu je uspelo dokazati, da ni zagrešil kaznivega dejanja.

—Trst. Pod avtomobil je prišel 54 letni Alfred Černe. Z zlomljeno nogo so ga prepekljali v bolnišnico, kjer so ugotovili, da ima pretresene možgane. Njegovo stanje je nevarno.

—Trst. Pri gradnji nove univerze so delavci odkrili v zemlji tri človeške lobanje, in nekaj človeških kosti. Oblasti si prizadevajo, da bi ugotovile odkod so te stvari.

—Trst. Novoustanovljena univerza ima zaenkrat samo pravno fakulteto, kateri pa se bodo v doglednem času pridružile še ostale. Najprej bodo zgradili poslopje za zdravniško fakulteto, ki naj bi stalo poleg sedanje splošne bolnišnice.

—Trst. V ladjedelnicah pri v. Marku so spustili v morje motorno ladjo, ki so jo zgradili za neko filipinsko družbo. Ladja je zgrajena za mešani promet in ima 8.600 ton.

—Trst. Usodno pomoč je napravil 45 letni mizar Anton Kobal. Med delom ga je ra-

di silne vročine mučila žeja, pa si je napravil limonado. Zaradi sličnosti kozarec je pomotoma vzel kozarec z raztopljeno hudičevega olja ter napravil usoden požirek. Rešilna postaja mu je takoj izprala želodec, toda kljub temu je nesrečni Kobal umrl že v nekaj urah.

—Bazovica. — V bližini Bazovice in sicer v kraju Pesek imenovanem se je zgodila težka smrtna nesreča. Poljski čuvaj 55-letni Franc Fonda, stanujoč v Bazovici, je padel v jamo, ki je bila skrita med grmovjem in zaraščena. Ta jama je prav za prav jasek davno opuščene rudnika in je globok 256 m. Seveda je bil nesrečni Fonda takoj mrtev. Čez dva dni so organizirali reševalno ekspedicijo, ki so jo tvorili člani tržaškega jamarškega društva in dvignili njegove zemске ostanke ter ga pokopali na domačem pokopališču. Pred kakimi 40 leti je tod iskala rude znana veletovarna škoda iz Plaznja in tudi pričela z eksploatacijo rudnega ležišča. Izkopali so jasek 256 m globok in še okoli 700 m dolg rov. Rudne žile pa so bile slabe in revne, pa se zaradi tega ni splačala eksploatacija in rudnik so končno opustili. Odprtina je bila nezavarovana in je zaradi tega že marsikdo našel smrt v globinah opuščene rudnika. Kmalu pa so ljudje na to jamo pozabili. Sedaj pa bodo končno nevarno jamo ogradili, da bi preprečili še nadaljne nesreče.

—Bazovica. — V bližini Bazovice in sicer v kraju Pesek imenovanem se je zgodila težka smrtna nesreča. Poljski čuvaj 55-letni Franc Fonda, stanujoč v Bazovici, je padel v jamo, ki je bila skrita med grmovjem in zaraščena. Ta jama je prav za prav jasek davno opuščene rudnika in je globok 256 m. Seveda je bil nesrečni Fonda takoj mrtev. Čez dva dni so organizirali reševalno ekspedicijo, ki so jo tvorili člani tržaškega jamarškega društva in dvignili njegove zemске ostanke ter ga pokopali na domačem pokopališču. Pred kakimi 40 leti je tod iskala rude znana veletovarna škoda iz Plaznja in tudi pričela z eksploatacijo rudnega ležišča. Izkopali so jasek 256 m globok in še okoli 700 m dolg rov. Rudne žile pa so bile slabe in revne, pa se zaradi tega ni splačala eksploatacija in rudnik so končno opustili. Odprtina je bila nezavarovana in je zaradi tega že marsikdo našel smrt v globinah opuščene rudnika. Kmalu pa so ljudje na to jamo pozabili. Sedaj pa bodo končno nevarno jamo ogradili, da bi preprečili še nadaljne nesreče.

DNEVNE VESTI

Nemci so gotovi z utrdkami

Dunaj. — Vsi delavci, ki so bili zaposleni na utrdbah ob nemški zapadni meji, so dospeli domov. To znači, da je nemška obrambna črta ob francoski meji gotova! Zdej delajo ti delavci na gradnji barak in taborišč pri Schwecha. Govori se, da bodo sem poslani vsi nemški židje, če bo šla Nemčija v vojno.

"POZABIL" NA DAVEK

Chicago, Ill. — Velika porota je obtožila publicista, multimilionarja M. L. Annenberga, da je "pozabil" plačati Stricu Samu lavke v vsoti \$5.550.000. Faktični davki znašajo nekaj čez tri milijone, drugo je pa globa in obresti.

9 zrakoplovcev ubitih

Langley Field, Va. — Devet vojaških letalcev se je dvignilo v zrak v bombnem letalu. Komaj je bilo letalo 150 čevljev visoko, je nenkrat padlo na tla in začelo goreti. Tako silen je bil ogenj, da ni mogel nihče bližje se eno uro potem. Iz ruševin so potegnili devet zgorelih trupel.

ZA \$100.000.000 AEROPLANOV

Washington, D. C. — Vojni oddelek ameriške vlade je naročil za \$100.000.000 aeroplanov, kar je največje enkratno naročilo, ki ga je vlada še dala v zgodovini Zed. držav.

SLOVAKI ZA SVOBODO

Bratislava. — Minister Stanev je govoril Hlinkovi gardi in slovesno izjavil, da se bo Slovaška borila do zadnje kaplje krvi za svojo neodvisnost, če bo to potrebno. — Včeraj so se sestali madžarski in slovaški vladni zastopniki, da določijo novo mejo med obema državama.

MALI OGLASI

Za čast in poštenje

(ROMAN)

"Z očetom se nisem še posvetoval, gospod; toda vem, da me ima zelo rad in da goji do vas visoko spoštovanje. Kadar se gre za moje življensko srečo, tedaj mi gotovo ne bo nasprotoval. On, ki je poročil mojo ljubljeno mater brez vsake dedščine, bo gotovo razumel moja čutila."

Maurice umolkne in čaka razsodbe.

"Sin moj," reče baron Escorval, "kar si sedaj povedal ima moje polno priznanje. Obnašal si se kot poštenjak. Seveda si še precej mlad, mogoče premlad, da bi postal mojster družine, toda kot si rekel, okoliščine so tako nanesle."

Baron se obrne proti Lacheneurju in nadaljuje:

"Moj dragi prijatelj, v imenu mojega sina, prosim za roko vaše hčerke."

Maurice ni pričakoval, da bo šlo vse tako gladko.

V svoji neizmerni radosti bi skoro blagoslovil zasovraženega vojvoda Sairmeuse, kajti on je bil pravzaprav odgovoren, da je tako hitro prišel do neskončne sreče.

Maurice plane proti svojemu očetu, prime ga za obe roki, kate-ri poljubi, potem pa reče s tresočim glasom:

"Hvala, oh, kako ste dobri! Ljubim vas! Oh, kako sem srečen!"

Zarek ponosa posveti v očesih Lacheneurja, toda na obrazu je čitati temne misli.

"Verjemite mi, gospod baron, da me je velikost vaše duše globoko zadela — da, ginjen sem radi vaše plemenitosti. Vi želite, da bi pozabil svoje ponižanje, toda ravno to je vzrok, da bi bil največje obsoje vreden, ako bi

sprejel čast, katero želite podeliti moji hčerki."

"Kaj!" vzklikne baron ves začuden. "Vi odklanjate zakon?"

"Prisiljen sem k temu!"

Kot bi bil zadet od strele Maurice molči nekaj časa, potem pa ponovi svoj napad z energijo, ki bi je sicer ne pričakoval od njega.

"Saj vendar ne želite uničiti moje življenje, gospod?" ječi Maurice. "Da, uničiti najino življenje. Kajti jaz ljubim Marie-Anne kot ona mene ljubi."

Lahko je bilo videti kako resnično govori. Nesrečno dekle, vsa zardela od čednostne kreposti še trenutek prej, je nagloma postala bleda kot mramor. Proseče je zrla napram svojemu očetu.

"Nemogoče je," ponavlja Lacheneur, "in prišel bo dan, ko me boste blagoslovljali radi moje odločitve, katero sem pravkar izustil."

Vsa vznemirjena radi agonije svoje sina začne sedaj gospa Escorval posredovati:

"Vi morate imeti gotove vzroke za svojo odločitev?"

"Nobenih vzrokov nimam, gospa, katere bi lahko navedel. Toda dokler bom jaz pri življenju ne bo postala moja hči žena vašega sina!"

"Ah, to bo ubilo mojega sina!" vzklikne baronovka.

Gospod Lacheneur pa zmaje z glavo.

"Gospod Maurice," reče, "je mlad, potolažil se bo — pozabil bo!"

"Nikdar!" ga prekinе nesrečni ljubimec — nikdar, nikdar!"

"In vaša hčerka?" vpraša baronovka.

Ah, tu je ležal najslabši del njegove verige, s katero se je pripravil za napad. Instinkt matere ne more propasti. Gospod Lacheneur se za trenutek obotavlja, toda končno premaga slabost, ki je že grozila, da ga podjarmi.

"Marie-Anne," odgovori počasi, "pozna svojo dolžnost predobro, da se ne bi pokorila mojemu povelju. Ko ji povem vzrok mojega obnašanja, se bo podala; če bo trpela, tedaj bo znala skrivati svoje trpljenje."

Lacheneur nenadoma prekinе govor. Bledost se je pojavila na licih vseh navzočih. V daljavi se začuje streljanje mušket in pušk.

Oba, Escorval in Lacheneur skočita na teraso, da vidita kaj je. Toda zopet je vse potihnilo. Oko ni moglo zazreti ničesar nenavadnega. Nad njima je bilo modro nebo, čisto jasno ozračje vsepovsod. Najmanjšega oblaka ali dima ni bilo videti.

"Sovražnik prihaja," mrmra Lacheneur z glasom, ki je jasno pričal, kako bi rad prijel za puško in zaeno z drugimi odkoralkal proti sovražniku.

Lacheneur obstoji. Ponovno so začeli razstrelbo, potem so pa padali tekot petih minut gosti strelj eden za drugim.

Gospod Escorval je poslušal vse to z naježenimi obrvmi.

"To nikakor ni ogenj kot se pojavlja v metežu," mrmra.

"Ako mi dovolite, oče," začne Maurice, "lahko grem in doženem —"

"Pojdi," odgovori baron mirno, "toda nikakor se ne izpostavljaj nevarnosti. Vrni se takoj."

"Oh, pazi se!" reče gospa Escorval, ki je že videla svojega sina v najhujšem sovražnikovem ognju.

"Previden bodi!" ga roti Marie-Anne, ki je edina vedela, kakšni nevarnosti bi se njen ljubimec rad izpostavil, ko mu je bila

odklonjena najbolj goreča želja. Ko hiti Maurice k vratom ga ustavi oče.

"Počakaj," reče, "tu prihaja nekdo, ki nam zadevo takoj pojasni."

Na cesti, ki vodi proti Sairmeuse prikaže neki moški.

Hitel je razoglav po sredini pota, od časa do časa je vihtel palico, kot bi grozil sovražniku, ki je bil viden samo za njega.

Kmalu so ga lahko spoznali. "Chanlouneua je!" vzklikne gospod Lacheneur.

"Lastnik vinograda na Borderie."

"Da, on je! Najlepši mladi kmet v vsej okolici in tudi najboljši. Dobra kri se pretaka po njegovih žilah. Lahko smo ponosni na njega."

"Povej mu naj stopi sem!" reče Escorval.

Lacheneur se sklone preko balustrade, položi roki na ustnice in zakliče:

"Oho, Chanlouineua!"

Močni mladi kmet dvigne glavo.

"Pojdite sem!" kriči Lacheneur. "Baron bi rad govoril z vami."

Možakar prikima v znamenje, da je zadovoljen. Kmalu pride do vrtnih vrat, koraka preko vrta in se pojavi v kratkem pri vratih sprejemne sobe.

Na obrazu si mu lahko čital divjo jezo, njegova neredna obleka je pričala o resnem spopadu. Ovratnico je zgubil in raztrgana srajca je kazala njegove mišičaste prsi.

"Kje se pa tepejo?" vpraša Lacheneur radovedno. "In kdo se tepe?"

Chanlouineua se nervozno zasmije.

"Saj se ne tepejo," odvrne. "Samo zabavajo se. Streljanje, ki ste ga slišali, je v počast vojvode Sairmeuse."

"Nemogoče!"

"Jaz pa vem, da je. Vse to je delo lopovskega tatu Chupina. Ej, kanalja pregrešna! Če mi kdaj pride pod roko, tedaj vas zagotovem, da ne bo nikdar več krađel."

Gospod Lacheneur je postal zmešan.

"Povejte nam, kaj se je zgodilo?" vpraša ves razburjen.

"Oh, jasno je vse kot beli dan. Ko je vojvoda došel v Sairmeuse, je Chupin, stari lopov, hitel za njegovo kočijo zaeno s svojima dvema sinovoma in s staro coprnico, katero nazivlje svojo ženo. Vsi skupaj so kričali: 'Živel gospod vojvoda!' Vojvoda je bil ves radosten, kajti brez dvoma je pričakoval, da ga bodo sprejeli s kamenjem. Izročil je slehernemu lumpu družine

Chupin novec za šest frankov. Ta denar je dal Chupinu še več apetita, zato si je zabil v glavo, da pripravi za starega plemenitaša sprejem, kot se ga pripravi za cesarja. Ko je slišal od Bibiane, katere jezik je tako dolg kot gadji, kaj se je zgodilo v župnišću, med vami, gospod Lacheneur, in med vojvodo, je letel na trg in glasno vse povedal. Vsi oni, ki so kupili plemenitaška posestva, so se na vso moč prestrašili. Chupin je računal na to in je kmalu začel pripovedovati ubogim trapeem, da morajo zažigati smodnik pod nosom vojvode, ako želijo, da bo potrdil njih pravice do posestev."

"In so mu verjeli?"

"Tako. Ni jih vzelo dolgo, da so gotovi s pripravami. Šli so v mestno hišo, kjer so dobili puške in možnarje, katere rabijo za pozdravne strele ob praznikih; župan jim je dal smodnik in slišali ste —"

"Ko sem odhajal iz Sairmeuse, je bilo kakih 200 idiotov pred župniščem, ki so kričali: 'Živel gospod! Živel vojvoda Sairmeuse!'"

Zgodilo se je tako kot je Escorval mislil. "Ista farsa kot v Parizu, samo v manjši obliki," mrmra sam za sebe. "Človeška zakrknjenost in požrešnost je povsod enaka."

Medtem je pa Chanlouineua nadaljeval s pripovedovanjem: "In da je stvar prišla do vrhunca je moral najbrž zlodej posvariti vse plemenitaše v okolici, kajti prihiteli so iz vseh krajev. Vsi govorijo, da je vojvoda Sairmeuse največji ljubljeneec kralja, od katerega lahko dobi karkoli hoče. Lahko si mislite torej, kako so ga pozdravljali! Jaz sem samo priprost kmet, toda nikdar ne bom legel v prah pred kakim moškim, kot delajo ti plemenitaši, ko tako ošabno postopajo z nami. Poljubovali so mu roke, kar jim je z največjim veseljem dovolil. Vojvoda se je sprehajal po trgu z markizom Courtornieu —"

(Dalje prihodnjic)

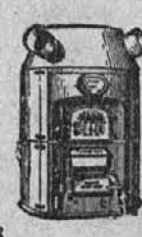
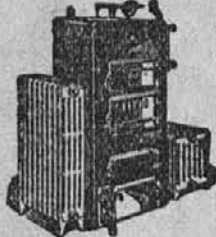
Kitažec, Charlie Wu, pohaja v Los Angeles v višjo šolo in obenem opravlja v Hollywoodu razna dela, da preživi sebe in svojo mater. To se je tako dopadlo filmski igralki Brendi Marshall, da se je zavezala, da bo za fanta plačevala vse stroške za šolo za dobo šest let.

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS WOLFF HEATING CO.

GRELNI INŽENIRJI

Gorak zrak, para, vroča voda, plin, olje, air conditioning. — Popravljamo vse vrste furneze in boilerje. NOBENE GOTOVINE TAKOJ, PLAČATE V TREN LETIH. Urad in razstava vseh predmetov na

115 E. 103 ST. GLENVILLE 9218
Vprašajte za našega zastopnika — Štefan Robash

Jerry Spencer je naletela blizu Jefferson Co., N. Y. na mlado divjo lisico. Lisica je bila prav domača in je celo lizala sladoled iz rok dekleta.

Fred Bucholz iz Los Angelesa je znorel in deti so ga morali v prisilni jopi, ko je vlada Zed, držav ukazala, da se deportira njegovo ženo v Kanado, ker je prišla nepostavim potom v to deželo. Žena je mati osmih otrok.

ZENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pri- dajte k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

Ta kupon in 75¢ je za vstopnino dvem osebam na petkovo zabavo v dvorani cerkve sv. Vida, točno ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI
ko je preminul naš ljubljeni
soprog in oče dne 14. avg. 1936

Frank Marincič

Že tri leta Te krije tuja zemlja in že tri leta nam oko solzi nad Tvojim grobom, kjer objokujemo prebridko izgubo Tebe, dragi. V tužnem jadu Ti ob žalostni triletnici smrti kličemo: Mirno snivaj v tuji zemlji do klica k vstajenju! Zalujoci:

SOPROGA in OTROCI.
Cleveland, O., 14. avg., 1939.

Steve Trebec Jr.
pravi:

Prihranite sedaj

25 do 50

%

NA POHIŠTVU,
PEČEH, PRE-
PROGAH,
MODROCIIH,

na avgustovi razprodaji

2 kosa za sprejemno sobo tako malo kot\$21.50

Verandne gugalnice 1/2 ceneje

Simmons Innerspring modroci ali box springs....\$16.50

Vem, da lahko prihranite denar, če kupite od mene. Naj vam to dokazem.

The Furniture Mart Inc.

Steve Trebec, Jr., prodajni manager

15428 Waterloo Rd.

V COLLINWOODU.

nasproti Slov. Del. Doma.

Kenmore 1405

Prodajalna odprta vsak dan od 9. do 9., v sredo od 9 do opoldne

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.

v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;

POSILJA denar v staro domovino točno, po dnevnih cenah;

OPRAVLJA notarske posle.

Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamke.